

[Steen.]

Importreguleringen, Begrænsningen af Indførselen virker og maa ifølge sin Natur selvfølgelig virke som prisstimulerende. Hertil kommer, at de Afsætningsmuligheder for betydelige Dele af vor Landbrugsproduktion, som vi har tilkøbt os imod at forpligte os til at aftage betydelige Varegrupper i bestemte Lande, virker prisfordyrende, al den Stund man kunde købe tilsvarende Varepartier billigere andetsteds. Det er klart, at alt dette igen er den indirekte Aarsag til den Prisstigning paa Levnedsmidler, som her i Landet har fundet Sted, men jeg maa herom sige, at jeg troede rigtignok ogsaa, det var Meningen med Valutacentralen, at man ved Hjælp af denne og med denne som Redskab skulde tilkæmpe sig Afsætningsmuligheder for vore Landbrugsprodukter og derigennem opnaa en Prisforbedring for disse, hvad jo ogsaa er lykkedes for os.

I disse Forhold har den naturlige Prisstigning, som her i Landet er foregaaet, sin Forklaring; men findes der her i Landet noget Omraade, hvor der tages Priser, som ikke er rimeligt begrundede, saa er det Det radikale Venstres bestemte Krav, at der skrives ind herimod. Hertil har vi gennemført Loven om Priskontrol, men da var vi jo i det Tilfælde, hvori vi desværre saa ofte befinder os, naar vi foretager os noget over for Ting, som Venstre stærkt har beklaget sig over, at vi desværre manglede Partiets Medvirkning. Vi ønsker denne Lov anvendt saaledes, at det kan være klart for alle, om og i hvilket Omfang der her i Landet findes Omraader, hvor der tages Priser, som ikke er begrundet, og vi ønsker, at der skrives ind herimod, hvor dette er Tilfældet.

Det fremgik af den Tale, som den højtærede Statsminister holdt paa Rigsdags-samlingens første Dag, at vi i Løbet af Rigsdagssamlingen vil blive stillet over for Forslag, der tilsigter en anden, mere tidssvarende, bedre Ordning af Landbrugets Prioritetsforhold end dem, vi nu i lang Tid for dette Erhvervs Vedkommende har arbejdet under. Over for dette har jeg hos mange mødt den Opfattelse: Ja, men den noget forøgede Eksport, som vi nu tør regne med, og de noget bedre Priser, som nu opnaas, kunde det ikke medføre, at man ikke nu fra Lovgivningsmagtens Side paa ny behøvede at beskæftige sig med dette Spørgsmaal? Jeg tror, at dette Synspunkt beror dels paa en Misforstaaelse og dels paa, at man overser et i denne Forbindelse ingenlunde samtidigt Forhold. Det, man overser, er, at samtidig med at der er tilvejebragt noget større Eksportmuligheder, er opnaaet noget bedre

Priser, saa er ogsaa det danske Landbrugs Driftsudgifter steget meget betydeligt, og endelig gør man sig skyldig i den Misforstaaelse, at det er en Kriseforanstaltning, hvorom det her drejer sig. Det er det ikke alene.

Det, vi fra Det radikale Venstres Side tilstræber, er en Ordning, der kunde forskaane det danske Landbrug og derigennem vort hele Samfund for de voldsomme Følger af saa store Udslag, saa store og bratte Forandringer som dem, vi har oplevet i Forholdet mellem Landbrugets Indtjeningsmuligheder og de Forpligtelser, det paa Grundlag af de i Landbruget anbragte Kapitaler har paataget sig. Vi lægger megen Vægt paa, at der tilvejebringes en Ordning, som kunde skaffe os — naturligvis kan det kun blive i et vist Omfang — Sikkerhed for, at der til skiftende Tider og under skiftende Prisforhold er saadanne Arbejdsvilkaar for Landbruget, at Resultatet af Arbejdet, af Arbejdsudbyttet, fordeltes paa en rimelig Maade mellem Arbejdsudøverne og Ejerne af de i Landbrugsejendomme anbragte Kapitaler. Og jeg vil gerne føje til, at dette vort Ønske er uden direkte Forbindelse med, hvorledes Prisforholdene i den nærmest kommende Tid maatte udvikle sig; men af stor Betydning for vor endelige Stilling til hele dette Spørgsmaal vil det naturligvis og maa det naturligvis være, hvorledes Landbruget selv, det samlede Landbrug, gennem sine ansvarlige Organisationer til sin Tid maatte bedømme de Forslag, der maatte komme til at foreligge. Det ærede Medlem Hr. Krag har givet sin Tilslutning til, udtalt sin Forstaaelse af en Tanke, der ligger ganske paa Linie med den Tankegang, hvormed jeg her beskæftiger mig, og jeg gaar ud fra, at det særlige Forhold, som det ærede Medlem har udtalt sig om, Forholdet ved Overdragelse af Landbrugsejendomme fra Slægt til Slægt, ogsaa vil indgaa i de Overvejelser og de Forhandlinger mellem os, som er forestaaende dette Spørgsmaal vedrørende.

Tænker jeg dernæst frem paa den nærmest kommende Tid, paa, hvordan Forholdene vil forme sig med Hensyn til Boligbyggeriet, saa er der næppe Tvivl om, at her vil vi komme til at staa over for en betydelig Nedgang, som af mange Grunde vil være beklagelig. Det betyder for os, at Tidspunktet nu maa være inde til, at man fra Statsmagtens Side sætter ind, gennemfører Foranstaltninger, der kan bidrage til at fremme Byggeriet i større Omfang, end det uden Statens Medvirken vilde blive Tilfældet. Men i denne Henseende vil det være baade rimeligt og naturligt,